

Házael González

Ja fa uns quants mesos que, des d'aquestes planes, anam donant una vista ràpida als compositors de bandes sonores, i no són poques les vegades que ens hem sorprès amb el descobriment de nous talents o en les millores (i destacaments) que noms poc coneguts han mostrat al cine darrerament; aquest és un dels segons casos.

Don Davis és un compositor de fer cuina, és a dir, que serveix com una mena de comodí per quan es necessita que qualcú li doni un repàs a una pel·lícula plena de cançonetes, per una sèrie de televisió que, de cop i volta, necessita aquesta feina, o un film que ja té música suficientment coneguda com perquè sigui gairebé impossible fer res de nou amb ella. Aquest és el cas de *Parque Jurásico III* (2001), que, en lloc de ser dirigida per Spielberg, (el veritable *alma mater* de la sèrie) va ser feta per Joe Johnston (un director que s'assembla bastant a Davis quant a estatus). Després que, a les dos primeres parts, els posàs música John Williams, i que a més els temes fossin d'aquells que s'escolten a tot arreu, Don Davis es fa càrrec de la banda sonora remescant i recomposant les coses ja fetes, i sense cap possibilitat, no ja de lluir-se, sinó que ningú es prengui seriosament la seva feina, aquest potser tal vegada és el cas més clar, però a la seva filmografia n'hi ha

d'altres que no deixen lloc a dubtes: seves són bandes sonores com *Soldado Universal: el Retorno* (*Universal Soldier: The Return*, Mic Rodgers, 1999, segona part d'un film de l'any 1992 protagonitzat per Jean-Claude van Damme, dirigit per Roland Emmerich i amb música de Christopher Franke, del qual es va editar un compacte amb cançons de grups com Megadeth o Anthrax... encara que també un amb música de Davis, però no crec que massa gent el compràs), *Turbulence II* (*Turbulence II: Fear of Flying*, David MacKay, 1999, també una segona part que abans portava la firma de Shirley Walker a la composició), o *Muertos del Pasado* (*Long time Dead*, Marcus Adams, 2002, un film dels de terror adolescent, que va passar sense cap mena d'interès). Amb aquest currículum no ens seria estrany que el nom de Don Davis mai no fos conegut, però la gran oportunitat ha vingut de la mà de dos germans.

Perquè Don Davis és el compositor oficial dels germans Wachowski, des de la seva òpera prima *Lazos Ardientes* (*Bound*, 1996), passant pel seu major èxit *Matrix* (*The Matrix*, 1999), i arribant fins ara, amb *Matrix Reloaded* (*The Matrix Reloaded*, 2003). I això que les pel·lícules que han tengut tant d'èxit (més la primera que la segona, que realment és més fluixa) porten un bon recull de cançons dels grups

més de moda que ens puguem trobar, però també porten música de Davis, qui després d'haver fet feines tan singulars i trepidants com les que ja hem dit, és capaç de donar a les seqüències d'acció (la veritable raó d'anar al cinema a veure aquests films) el necessari to, el just. I això, a unes escenes com les de la saga *Matrix*, no és precisament fàcil. Tan impressionant ha estat el seu treball que l'edició de la banda sonora de *Matrix Reloaded* porta dos discs, un d'ells amb un bon assortit de temes de Davis, qui ha aconseguit donar una nova vida als efectes especials que tants milions i milions de dòlars han costat, i a les escenes d'acció que han fet inconfundible l'estil dels Wachowski, com la impressionant persecució a l'autopista o les baralles entre Keanu Reeves i els clons de l'agent Smith i, ja ho hem dit, això no és fàcil. Sempre es pot emprar una cançó ja feta per a un moment d'acció, però per escenes tan coreografiades i fetes al mil·límetre es necessita la feina d'un compositor que sigui capaç de seguir el ritme narratiu. I Don Davis ens ha demostrat que és no només ben capaç, sinó directament insubstituïble, perquè ningú que no conegués ben bé el seu ofici es podria enfrontar amb un repte com aquest, i ell o ha fet. Esperem que no sigui l'únic repte a superar ni la darrera sorpresa que ens doni. ■

